

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12681/2022
12.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у предмету извршења по предлогу извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Илија Петрушић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије – Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца, изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 444/21 од 03.03.2022. године, у седници већа одржаној 12.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног повериоца, изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 444/21 од 03.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца, изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 444/21 од 03.03.2022. године.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Сандре Трајковић ИИ ../21 од 04.06.2021. године, одређено је извршење пленидбом новчаних средстава са рачуна извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања извршног повериоца у износу од 500 евра, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање, увећане за 8 процентних поена почев од 04.11.2020. године па до коначне исплате и у износу од 13.500,00 динара на име парничних трошкова са законском затезном каматом од 13.02.2021. године па до коначне исплате (став 1. изреке); утврђени су трошкови извршног поступка које чине трошкови извршног повериоца у укупном износу од 24.660,00 динара, трошкови извршења настали пред извршитељем у износу од 7.366,62 динара и трошкови накнаде за успешно спровођење поступка у износу од 4.484,51 динар (став 2. изреке); наложено је Народној банци Србије – Одељењу за пријем, контролу и унос основа и налога Крагујевац да блокира рачун извршног дужника и на рачун извршног повериоца пренесе износе наведене у изреци са припадајућом каматом (став 3. изреке).

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И бр. 444/21 од 03.03.2022. године, делимично је усвојен приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Сандре Трајковић ИИ ../21 од 04.06.2021. године у ставу другом изреке, тако што су утврђени трошкови извршног поступка у износу од 11.160,00 динара, док је одбијен захтев извршног повериоца преко досуђеног, до траженог износа од 24.660,00 динара, а у преосталом делу решење остаје неизмењено.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је изјавио ревизију, као посебну (члан 404. ЗПП) због погрешне примене материјалног права .

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС „ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, у ситуацији када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Извршни поверилац због погрешне примене материјалног права ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у односу на одлуку о трошковима на име обраћања Министарству финансија РС о намери подношења предлога за извршење и подношења захтева Комори јавног извршитеља за одређивање јавног извршитеља који ће поднети предлог за извршење). Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоје потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о ревизији као посебној, јер се против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Сходно изнетом, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије извршног повериоца, на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези члана 413. и 420. ЗПП и члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу – ЗИО („Службени гласник РС“ број 106/05...9/20 - аутентично тумачење) и нашао да ревизија извршног повериоца није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 24. став 1. ЗИО је прописано да су правни лекови у извршном поступку жалба и приговор. Одредбом члана 27. овог закона је прописано да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

С обзиром да против правноснажног решења донетог у извршном поступку није дозвољена ревизија као правно средство, ревизија изјављена од стране извршног повериоца није дозвољена у смислу одредбе члана 27. ЗИО. Имајући у виду да се ревизијом побија решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења, у делу којим је одлучено о трошковима извршења, ревизија није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, будући да одредба специјалног закона (ЗИО) искључује примену општих правила.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић